

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoPr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612203552
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612203552.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: V. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., ul. Y. č. XX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Annou Dávidekovou, advokátkou, so sídlom Z. H., ul. S. č. XXX, proti žalovanému: STILLA, a. s., so sídlom Liptovský Mikuláš, ul. Palugyayho č. 1/787, IČO: 36 410 021, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Jančim, advokátom, so sídlom Z. H., ul. D. č. XXX, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Cpr/3/2012-187 zo dňa 19. decembra 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd prvého stupňa

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom č. k. 10Cpr/3/2012-187 zo dňa 19. 12. 2012 Okresný súd Liptovský Mikuláš určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobcovi listom zo dňa 19. 03. 2012 je neplatné. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 5910,44 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 91,76 eur od 16. 04. 2012 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 831,24 eur od 16. 05. 2012 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 831,24 eur od 16. 06. 2012 do zaplataenia, 8,75 % ročne zo sumy 831,24 eur od 16. 07. 2012 do zaplataenia, 8,75 % ročne zo sumy 831,24 eur od 16. 08. 2012 do zaplataenia, 8,75 % ročne zo sumy 831,24 eur od 16. 09. 2012 do zaplataenia, 8,75 % ročne zo sumy 831,24 eur od 16. 10. 2012 do zaplataenia, 8,75 % ročne zo sumy 831,24 eura od 16. 11. 2012 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že o trovách konania a trovách štátu bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že: „...žalobca pracoval u žalovaného na základe pracovnej zmluvy zo dňa 15. 09. 2006 a následne pracovnej zmluvy zo dňa 27. 09. 2011 ako obchodný zástupca pre západoslovenský a stredoslovenský kraj a Českú republiku. Žalovaný dňa 19. 03. 2012 doručil žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru, z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané splnenie všetkých formálno-právnych podmienok pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Okamžité skončenie pracovného pomeru bola vyhotovené v písomnej forme, bolo žalobcovi riadne doručené, obsahovalo skutkové vymedzenie dôvodu tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a bolo vykonané v zákonnej lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa zamestnávateľ o dôvode na okamžité skončenie dozvedel. Pokiaľ právna zástupkyňa žalobcu namietala doručenie okamžitého skončenia pracovného

pomeru žalobcovi v zákonnej lehote, súd uvedenú skutočnosť preukázanú nemal, nakoľko z výpovede žalovaného aj svedkyne Ing. P. vyplynulo, že k zisteniu žalovaným tvrdeného cenového rozdielu došlo na konci mesiaca február 2012 (žalovaný tvrdil, že sa tak stalo 27. 2. 2012, čo korešponduje aj s výpoveďou svedkyne Ing. P., ktorá uviedla, že z faktúr, ktoré kontrolovala, bola posledná vystavená dňa 23. 2. 2012). Okresný súd však z vykonaného dokazovania nemal preukázané, že žalobca závažne porušil pracovnú disciplínu spôsobom, uvedeným v okamžitom skončení pracovného pomeru. Pojem závažného porušenia pracovnej disciplíny nie je v Zákonníku práce definovaný. Súd teda vždy v konkrétnom prípade posudzuje, či konanie zamestnanca dosiahlo intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Súd pritom spravidla prihliada k intenzite porušenia pracovnej disciplíny, osobe zamestnanca, k pracovnej pozícii, ktorú vykonáva, k jeho doterajšiemu postoju k plneniu pracovných povinností, k dobe a situácii, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, k miere zavinenia, ku spôsobu porušenia pracovných povinností, k dôsledkom porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, spôsobenej škode a podobne. Závažné porušenie pracovnej disciplíny musí pritom preukázať zamestnávateľ. Na strane zamestnanca musí byť preukázané aspoň nedbanlivostné zavinenie. Základné pracovné povinnosti žalobcu, okrem všeobecne záväzných právnych predpisov a pracovnej zmluvy, boli vymedzené v pracovnej náplni, tvoriacej prílohu číslo 2 ku pracovnej zmluve. Jednou z povinností žalobcu bolo uzatváranie zmluvných obchodných podmienok s odberateľmi v zmysle podmienok definovaných obchodným a výrobným manažérom. Z vykonaných dôkazov bolo v konaní preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že cenotvorba patrila do právomoci obchodného a výrobného manažéra, ktorým bol v období do 31. 10. 2011 Mgr. L.. Po skončení pracovného pomeru s Mgr. L., od 01. 11. 2011, prislúchala cenotvorba U. F.. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že priamym nadriadeným žalobcu v oblasti cenotvorby bol Mgr. L., do 31. 10. 2011, od 01. 11. 2011 U. F.. Cenotvorba u žalovaného do 31. 10. 2011 patrila do kompetencie Mgr. L., ktorý určoval ceny na podklade informácií od obchodných zástupcov. K zmene zaradenia odberateľov do cenových kategórií mohlo dôjsť v počítačovom systéme len na základe pokynu Mgr. L., Ing. F., prípadne priamo Mgr. L.. Z výpovede žalobcu aj svedka Mgr. L. vyplynulo, že v dôsledku podmienok na trhu, s účinnosťou od augusta 2011, na základe ústneho pokynu Mgr. L., došlo k uplatňovaniu osobitného cenníka vo vzťahu odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o.. Pokiaľ aj právny zástupca žalovaného poukazoval na rozpor vo výpovediach žalobcu a svedka Mgr. L. ohľadne formy predmetného cenníka, uvedená skutočnosť nevyvracala ich zhodné tvrdenia, že vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o. sa postupovalo podľa osobitného cenníka, ktorý v konaní predložený nebol. Žalovaný tvrdil, že vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o. sa malo v predmetnom období od augusta 2011 do februára 2012 postupovať podľa cenníka kategórie 2103, platného od 25. 11. 2008. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj svedkyňa Ing. P., ktorá uviedla, že ceny na vystavených faktúrach porovnávala s cenami podľa cenníka, ktorý mal byť použitý pre odberateľa Dynamo Trade, s. r. o., a ktorým bol cenník 2103. Svedok Mgr. L. však jednoznačne uviedol, a to po nahliadnutí do cenníka 2103, že sa nejedná o cenník vystavený vo vzťahu k odberateľovi Profilplast, ktorý, na základe jeho ústneho pokynu, mal byť od augusta 2011 uplatňovaný voči odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o.. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani tvrdnie žalovaného, že jediná faktúra, ktorá bola zadávaná do počítačového systému Mgr. L. (číslo 1121000094), bola vystavená v cenách podľa cenníka 2103, nakoľko svedok Mgr. L. aplikáciu uvedeného cenníka vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o. jednoznačne vylúčil. Pokiaľ teda žalovaný okamžite skončil pracovný pomer so žalobcom z dôvodu neoprávneného poskytovania zliav odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o. z cien uvedených v cenníku 2103, súd existenciu takto vymedzeného dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru preukázanú nemal. Vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o. sa v predmetnom období cenník 2103 aplikovať nemal, pričom ceny sa mali fakturovať podľa osobitného cenníka. Žalobca postupoval v predmetnom období pri použití cenníka v súlade s pokynom svojho nadriadeného pre oblasť cenotvorby, Mgr. L.. Po skončení pracovného pomeru s Mgr. L. bol síce priamym nadriadeným žalobcu pre oblasť cenotvorby U. F., medzi účastníkmi však nebolo sporné, že v období od 01. 11. 2011 do doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi žiaden pokyn na aplikáciu iného cenníka vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o. nedal. Keďže, z vyššie uvedených dôvodov, okresný súd nemal preukázané, že žalobca porušil pracovnú disciplínu závažným spôsobom konaním, uvedeným v okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 19. 03. 2012, určil okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom za neplatné.

Keďže okresný súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom je neplatné, rozhodol aj o povinnosti žalovaného na náhradu mzdy, ktorú si žalobca uplatnil, nakoľko žalobca ako zamestnanec oznámil žalovanému ako zamestnávateľovi listom zo dňa 28. 03. 2012, doručeným žalovanému dňa 29. 03. 2012, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Súd priznal žalobcovi náhradu mzdy, v súlade s § 79

ods. 1 Zákonníka práce, v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil žalobcovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, t. j. od 29. 03. 2012 do 31. 10. 2012, keďže po pripustení zmeny žaloby sa žalobca domáhal náhrady mzdy za mesiace marec až október 2012, pričom súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku (hoci v čase vyhlásenia rozsudku už bola splatná aj náhrada mzdy za mesiac november 2012). Pri výpočte náhrady mzdy súd vychádzal z predložených výplatných pásov žalobcu za mesiace október 2011 až marec 2012. Priemerný zárobok, v súlade s § 134 Zákonníka práce, súd zistil zo mzdy zúčtovanej žalobcovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného žalobcom v rozhodujúcom období. Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Súd za mzdu považoval len plnenia žalovaného poskytnuté v rozhodujúcom období v zmysle § 118 ods. 2 Zákonníka práce, t. j. len základnú mzdu a odmeny, bez príslušných náhrad mzdy.

Výpočet priemerného zárobku pre mesiac marec 2012

kalendárny mesiac _____ odpracované hodiny _____ vyplatená mzda v eur

október 2011 168 1002,50

november 2011 144 842,05

december 2011 128 709,32

Spolu: 440 2553,87

Priemerný hodinový zárobok: 2553,87 eura : 440 hodín = 5,8043

Priemerný mesačný zárobok: 5,8043 x 173,9 (koeficient) = 1009,37 eura

Náhrada mzdy za marec 2012, od 29. 3. 2012, t. j. za dva pracovné dni: 1009,37 eura : 22 pracovných dní = 45,88 eura x 2 dni = 91,76 eura.

Výpočet priemerného zárobku pre mesiace apríl až jún 2012

kalendárny mesiac _____ odpracované hodiny _____ vyplatená mzda v eur

január 2012 124 601,14

február 2012 160 769,40

marec 2012 48 225,68

Spolu: 332 1596,22

Priemerný hodinový zárobok: 1596,22 eura : 332 hodín = 4,8079

Priemerný mesačný zárobok: 4,8079 x 173,9 (koeficient) = 836,09 eura

Na základe uvedeného výpočtu okresný súd priznal žalobcovi náhradu mzdy spolu vo výške 5910,44 eura, a to za mesiac marec 2012 vo výške 91,76 eura a za mesiace apríl až október 2012 po 831,24 eura mesačne (aj keď súdom zistený priemerný zárobok pre uvedené mesiace predstavoval 836,09 eura, nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku), čo činí 831,24 eura x 7 mesiacov, t. j. 5818,68 eura. Nakoľko žalobca v období od apríla do júna 2012, ktoré by bolo rozhodujúcim obdobím pre výpočet priemerného zárobku pre mesiace júl až september 2012 a v období od júla do septembra 2012, ktoré by bolo rozhodujúcim obdobím pre výpočet priemerného zárobku pre mesiac október 2012, neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, použil súd namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok,

a to vo výške priemerného zárobku dosiahnutého za posledné obdobie, v ktorom žalobca odpracoval zákonom určenú dobu, t. j. za mesiace január až marec 2012.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania. Podľa ustálenej judikatúry (napr. uznesenie NS RS 6Cdo 246/2010, 1Cdo 116/2008), k omeškaniu na strane zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádza u jednotlivých náhrad miezd spravidla za ten ktorý mesiac podľa toho, kedy u nich nastala splatnosť. Keďže splatnosť mzdy, a teda aj náhrady mzdy, bola v pracovnej zmluve, uzavretej medzi účastníkmi, dojednaná na 15-stý deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške podľa občianskoprávných predpisov (vzhlľadom na zákonné ustanovenie § 1 ods. 4 Zákonníka práce), vždy od 16-stého dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca z náhrady mzdy za príslušný kalendárny mesiac.

Okresný súd žalobu v zostávajúcej časti náhrady mzdy vo výške 558,26 eura zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca v návrhu na pripustenie zmeny žaloby žiadal priznať náhradu mzdy za mesiac marec vo výške 650,02 eura, a to spolu za 14 pracovných dní, nakoľko za 5 pracovných dní mu mal žalovaný vykázať absenciu a za 9 pracovných dní od 19. 03. 2012 do 31. 03. 2012. Pokiaľ ide o náhradu mzdy za obdobie od 19. 03. 2012 do 28. 03. 2012, súd nepovažoval nárok žalobcu na náhradu mzdy za dôvodný, nakoľko, podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnancovi prislúcha pri neplatnom skončení pracovného pomeru náhrada mzdy odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, teda v predmetnej veci od 29. 03. 2012. Pokiaľ ide o náhradu mzdy za 5 pracovných dní, za ktoré mal žalovaný vykázať žalobcovi absenciu, okresný súd v uvedenej časti žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal, že za uvedených 5 dní mu náhrada mzdy prislúcha. Náhrada mzdy prislúcha zamestnancovi za dobu, počas ktorej nepracuje, či už z dôvodov na strane zamestnanca alebo zamestnávateľa, teda pri dočasnom prerušení pracovného záväzku zo strany zamestnanca pri existujúcom trvaní pracovného pomeru. Hoci z výplatnej pásky žalobcu za mesiac marec 2012 vyplynulo, že žalobca mal 40 hodín neospravedlnenej absencie, žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že počas uvedených 5 dní (ktoré žalobca ani nekonkretizoval) existovala prekážka v práci, pre ktorú prácu nevykonával, pričom by mu prislúchala náhrada mzdy.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) si okresný súd vyhradil rozhodnutie o trovách konania a o trovách štátu na samostatné rozhodnutie, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uvedené rozhodnutie bolo dôvodné preto, že v čase vyhlásenia rozsudku ešte nebola ustálená výška trov konania z dôvodu, že súdne pojednávanie bolo odročené na vyhlásenie rozsudku v zmysle § 156 ods. 2 O. s. p....“

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalovaný, prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alternatívne rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež aj nesprávne právne posúdenie.

V podrobnostiach uviedol, že existencia údajného osobitného cenníka uvádzaného samotným žalobcom ako aj svedkom Ing. L. bola okresným súdom bratá do úvahy napriek ich rozdielnym výpovediam, pričom súd neakceptoval výpovede svedkyne Ing. P. a štatutárneho zástupcu žalovaného U. F.. Dôkazné bremeno mal pri preukazovaní existencie údajného osobitného cenníka znášať bezpochyby žalobca. Preto ak počas konania tvrdil, že pri vystavovaní faktúr postupoval s súladom s nejakým osobitným cenníkom, tento mal predložiť. Samotný okresný súd konštatuje na strane č. 12 (štvrtý riadok), že takýto cenník v konaní predložený nebol. V zmysle zásad občianskeho súdneho poriadku bol povinný tento osobitný cenník predložiť žalobca a uniesť v tomto smere dôkazné bremeno. Žalovaný si splnil dôkaznú povinnosť, keď predložil pravý cenník, jedine podľa ktorého sa malo postupovať pri určovaní cien. Žalovaný opakovane počas konania tvrdil, že on nemá k dispozícii cenník, na ktorý neustále poukazoval žalobca, pretože takýto nikdy nejestvoval. Údajná existencia tohto osobitného cenníka je len účelové tvrdenie žalobcu.

Okresný súd síce priznal skutočnosť, že jediná faktúra č. 1121000094 vystavená svedkom Ing. L. bola vystavená v súlade s cenníkom 2103, teda s cenníkom uvádzaným a preukázaným žalovaným, podľa ktorého sa v skutočnosti malo účtovať voči spoločnosti Dynamo Trade, s.r.o., avšak napriek tomu tento cenník nezobral do úvahy a uveril výpovedi svedka Ing. L. bez ohľadu na iné vykonané dôkazy. V tejto súvislosti si dovoľujeme si dať do pozornosti súdu, že svedok Ing. L. pracoval v spoločnosti žalovaného, kde pracovný pomer ukončil síce dohodou, avšak odišiel pre nehody s predsedom predstavenstva, taktiež svedok Ing. F. ukončila pracovný pomer pre nehody. Títo svedkovia poskytovali zľavy vo vzťahu k Dynamo Trade, s.r.o. (okrem jednej spomínanej faktúry vystavenej žalobcom), ktoré nevedeli odôvodniť a svedkyňa Ing. F. nevedela ani potvrdiť existenciu cenníka, na ktorý sa v konaní odvolával žalobca. Máme za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom čo tvrdil, čo sa potvrdilo i výpoveďou svedkov Ing. L. a Ing. F..

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl prvostupňového súdu pri aplikácii práva /zákonníka práce a Občianskeho súdneho poriadku/ na zistený skutkový stav. V tomto prípade prvostupňový súd síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Na strane č. 12 rozsudku na konci prvého odseku uviedol, že pre oblasť cenotvorby po 01. 11. 2011 bol priamym nadriadeným pre oblasť cenotvorby síce p. F., medzi účastníkmi však nebolo sporné, že v období od 01. 11. 2011 do doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi žiaden pokyn na aplikáciu iného cenníka vo vzťahu k Dynamo Trade s.r.o. nedal - z toho prvostupňový súd vyvodzuje, že v zmysle Zákonníka práce a pracovnej zmluvy nedošlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, tak ako bolo uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru. S takýmto názorom súdu sa odvolateľ v žiadnom prípade nestotožnil, nakoľko žalobca nevysvetlil fakturované rozdiely a jeho výpoveď v tomto vôbec nekorešponduje s výpoveďou svedkov Ing. F. a Ing. L., ďalej aj pre to, že keby s tým žalovaný súhlasil, tak by po presťahovaní a nahodení nového systému tieto veci nepovažoval za závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Nesprávne tiež prvostupňový súd pri určovaní výšky náhrady mzdy nezohľadnil, že žalobca vykonával pracovnú činnosť na dohodu (podľa tvrdenia samotného žalobcu) a poberal príjem. Túto činnosť vykonával u obchodnej spoločnosti DKP.sk s.r.o. personálne a majetkovo prepojenej so subjektom DYNAMO trade s.r.o., ktorému dával neodôvodnené zľavy v rozpore s pokynmi zamestnávateľa a existujúcimi cenníkmi bez akéhokoľvek zdôvodnenia, čo považujeme za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

Prvostupňový súd síce vykonal široké dokazovanie, avšak nebral úvahy aj všetky ďalšie vykonané dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti, keď ide o nesprávny právny záver a tým, že nebral do úvahy všetky ďalšie skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, je jeho rozhodnutie zmätočné až nepreskúmateľné. Nesprávne zistil skutkové zistenia v dôsledku chybného právneho názoru z dôvodu, ktorého súd zisťoval iné skutočnosti ako mal, alebo nezisťoval tie skutočnosti, ktoré boli právne významné, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Rovnako tak prvostupňový súd nesprávne mal aj skutkové zistenia, keď ich založil na chybnom hodnotení dôkazov.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 28. 01. 2013 prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania.

V bližších podrobnostiach uviedol, že okresný súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, z ktorého je zrejmé a medzi účastníkmi nesporné, že v rámci cenotvorby žalovaného existovalo niekoľko cenníkov, pričom o tvorbe cien, ich výške a zaradení konkrétneho odberateľa do dilerkej cenovej kategórie rozhodoval do 30. 10. 2011 obchodný riaditeľ Mgr. V. L. a od 01. 11. 2011 do skončenia pracovného pomeru žalobcu predseda predstavenstva a manažér p. U. F.. Ten na pojednávaní dňa 20. 09. 2012 (str. 4) potvrdil, že „ pri exportnom trhu mal oprávnenie určiť ceny len p. L., ktorý ich aj určoval ". Zároveň p. F. potvrdil, že v platných cenníkoch po odchode p. L. od 01. 11. 2011 ako vedúci pracovník zodpovedný za cenotvorbu nevykonal v cenotvorbe žalovaného do skončenia pracovného pomeru žalobcu žiadnu úpravu a ani zmenu, cien „ citujem : „ od 01. 11. 2011 som nevedel ako vyzerá cenotvorba „ (str. 5 záp. 20.9.2012) „ takže je nepochybné . že do skončenia pracovného pomeru žalobcu platili cenníky tak ako boli nastavené p . M g r . L.. Všetky cenníky žalovaného sú označené štvormiestnym číslom, pričom každá číslica označenia vyjadruje určitý údaj . Napr. 1. číslica cenníka vyjadruje, pre aký trh je cenník určený, 1 - vnútorný 2- zahraničný - export. Cenník predložený žalovaným č. 2103 je nepochybné cenník exportný,

nie však exportný cenník , ktorý platil vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade s.r.o. Brno. Ak žalovaný predložil súdu cenník s označením číslo 2103 potom je logické , že musia existovať i cenníky s číslom 2101, 2102, inak by sa žalovaný radovým číslovaním nedostal k číslu 2103, čo je v zásadnom rozpore s tvrdením žalovaného, že existoval jediný exportný cenník a to ten ktorý predložil súdu. Toto tvrdenie vyvracia sám žalovaný keď na pojednávaní 29. 10. 2012 uviedol, že vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade s.r.o. sa uplatňoval aj cenník 2202. Tiež sa žiada poukázať na svedeckú výpoveď Mgr. V. L., ktorý bol žalobcov priamy nadriadený a zodpovedný za cenotvorbu žalovaného, ktorý použité predložené cenníka č. 2103 pre odberateľa Dynamo Trade s.r.o. po nahliadnutí do cenníka na súde jednoznačne vylúčil a potvrdil, že týmto cenníkom sa ceny označenému odberateľovi nikdy nespravovali.

Existenciu viacerých cenníkov potvrdil i sám žalovaný v rozhodnutí o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 19. 03. 2012, v ktorom uvádza: „ dochádzalo v období najmenej do 16. 06. 2011 do 23. 02. 2012 k neoprávnenému poskytovaniu zliav z cenníkov schválených našou spoločnosťou y prospech Dynamo Trade s.r.o...." čo je v rozpore so súčasným tvrdením žalovaného o existencii jediného cenníka.

Bez ohľadu na vyššie uvedené ak predmetom súdneho sporu je neplatnosť skončenia pracovného pomeru okamžite , ktorého dôvodom bolo závažné porušenie povinnosti žalobcu v oblasti cenotvorby, potom bol žalovaný povinný preukázať súdu hodnoverne všetky relevantné skutočnosti rozhodné pre vydanie rozhodnutia „ Okamžité skončenie pracovného pomeru „ zo dňa 19. 03. 2012 teda i cenník , ktorý skutočne platil pre odberateľa Dynamo Trade s.r.o. a ktorý mal žalobca porušiť.

Žalobca nikdy pracovnú disciplínu tak ako je uvedené v rozhodnutí „ Okamžité skončenie pracovného pomeru" zo dňa 19. 03. 2012 neporušil a vo vzťahu k odberateľovi Dynamo Trade s.r.o. postupoval vždy v súlade s pokynom svojho nadriadeného a ním určenými cenami. Skutočnosť, že pre odberateľa Dynamo Trade s. r.o. neplatil žalovaným predložený cenník 2103 potvrdzuje i sám žalovaný predloženými faktúrami i výpoveďou štatutárneho zástupcu žalovaného p. F., z ktorých je zrejmé, že i po 19. 03. 2012 vykonával žalovaný dodávku a fakturáciu tovaru spoločnosti Dynamo Trade s.r.o. totožné ako žalobca a nie podľa cenníka 2103, ktorý predložil. Z dôvodu, že v súdnom konaní žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že ním predložený cenník 2103 platil pre odberateľa Dynamo Trade s.r.o. a nepreukázal , že žalobca závažne porušil svoje povinnosti tým, že tento cenník nerešpektoval, žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno a dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru tak nepreukázal.

Námietka žalovaného, že žalobca neunesol dôkazného bremena keď nepredložil cenník, ktorý platil pre odberateľa Dynamo Trade s.r.o. je účelová a právne irelevantná z dôvodu, že ak žalovaný v rozhodnutí o okamžitom skončení pracovného pomeru tvrdil porušenie povinností žalobcu vo vzťahu k cenám poskytovaným odberateľovi Dynamo Trade s.r.o. bolo potom povinnosťou žalovaného toto porušenie povinností žalobcu preukázať. Vykonané dokazovanie však použitie cenníka 2103 pre odberateľa Dynamo Trade s.r.o. jednoznačne vylúčilo a preto porovnanie cien, ktoré poskytol žalobca spoločnosti Dynamo Trade s.r.o. s cenníkom , ktorý predložil žalovaný a ktorý sa na označeného odberateľa nevzťahoval je bez právneho významu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Jedným z dôvodov skončenia pracovného pomeru je okamžitého skončenie (§ 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce).

Podľa § 68 ods. 1 písm. b/ zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Okamžité skončenie pracovného pomeru je výnimočný spôsob skončenia pracovného pomeru, ide o jednostranný právny úkon zamestnávateľa, ktorý smeruje ku skončeniu pracovného pomeru so zamestnancom okamihom doručenia jeho písomného vyhotovenia zamestnancom. Zamestnávateľ môže so zamestnancom okamžite skončiť pracovný pomer len z dôvodov taxatívne uvedených v zákone.

Podľa § 70 Zákonníka práce, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Dôvody, ktoré oprávňujú zamestnávateľa okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom sa musia uplatniť do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa zamestnávateľ o dôvode dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. Pri nedodržaní uvedenej lehoty toto právo zamestnávateľa zaniká.

Súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ktorú zamestnávateľ uvedie v okamžitom zrušení pracovného pomeru, ale musí vychádzať z toho ako je tento zrušujúci prejav skutkovo odôvodnený a či toto skutkové opísanie zakladá niektorý z dôvodov okamžitého zrušenia pracovného pomeru uvedeného v § 68 Zákonníka práce. Konkretizácia dôvodu okamžitého zrušenia pracovného pomeru môže byť rôzna. V mnohých prípadoch stačí celkom stručné uvedenie skutočností oprávňujúcich na rozviazanie pracovného pomeru týmto spôsobom, zhodné v podstate s ich uvedením v Zákonníku práce a zakladajúcich zákonný dôvod pre tento disciplinárny postih, ale vždy tak, aby zamestnancom bolo zrejmé, ktoré porušenie pracovnej disciplíny sa mu vytyka, a je teda dôvodom zrušenia pracovného pomeru (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/190/2001).

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - žalovaný, ako aj v písomnom vyjadrení žalobca konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Oboznámiac sa s jednotlivými vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďami svedkov Ing. F. a Ing. L. tak ako sú zachytené v zápisniciach o pojednávaní sa odvolací súd s námietkou nesprávne zisteného skutkového stavu (a z toho vyplývajúceho právneho posúdenia) nestotožnil. Jednoznačne z výpovede svedka Mgr. L. (nadriadeného žalobcu) vyplynulo, že v dôsledku podmienok na trhu, s účinnosťou od augusta 2011, na základe jeho ústneho pokynu došlo k uplatňovaniu osobitného cenníka vo vzťahu odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o.. Aj odvolací súd bol teda toho názoru, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, že žalobca závažne porušil svoje povinnosti tým, že pri fakturácii cien za odobratý tovar vo vzťahu odberateľovi Dynamo Trade, s. r. o. nerešpektoval cenník žalovaného, správne preto okresný súd jeho žalobe vyhovel. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Za porušenie základného práva zaručeného

v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Na doplnenie odvolací súd ešte uvádza, že čo sa týka ďalšieho napadnutého a súvisiaceho výroku o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy, žalovaný svoje odvolanie bližšie neodôvodnil (s výnimkou nezohľadnenie toho, že žalobca mal vykonávať pracovnú činnosť na dohodu podľa jeho vlastného tvrdenia a súčasne poberať príjem), takže vzhľadom k podrobnejšej absencii odvolacích dôvodov vo vzťahu k tejto časti napadnutého rozsudku a pri vecnej správnosti výroku o neplatnom skončení pracovného pomeru odvolací súd sa bližšie predmetným výrokom ani nezaoberal. Odhliadnuc od uvedeného podľa ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd priznal žalobcovi náhradu mzdy, v súlade s § 79 ods. 1 Zákonníka práce, v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil žalobcovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, t. j. od 29. 03. 2012 do 31. 10. 2012, teda za čas 7 mesiacov a preto z uvedeného dôvodu krátenie mzdy neprichádza v úvahu podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. v prospech odporcu, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. Odporcovi však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, v konečnom dôsledku si ich ani neuplatnil, odvolací súd mu ich náhradu preto ani nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.